

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Opera Mystica V. Ac Mystici Doctoris F. Ioannis A Crvce
Primi Religiosi Discalceati Ordinis B. V. M. De Monte
Carmelo Et Seraphicæ Virginis Theresiæ fidelissimi
coadiutoris**

Juan <de la Cruz>

Coloniæ Agrippinæ, 1639

Capvt XXVII. De septem incommodis, quæ voluntatis gaudium in rebus
moralibus reponendo, incurri possunt.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37873

CAPVT XXVII.

De septem incommodis, quæ voluntatis gaudium in rebus moralibus reponendo, incurri possunt.

Septem esse reperio præcipua damna, quæ subire potest homo, ob bonorum operum morumque suorum vanum gaudium, eaq; vehementer nociua, eò quod spiritalia sint; quæ ego hoc loco breuiter recensebo.

Primum damnum vanitas est, superbia, gloria vana & præsumptio, operum quippe propriorum complacentia, absque eorum magni pensione esse nequit. Hinc iactantia nascitur, & reliqua, quemadmodum de Pharisæo in Euangelio dicitur: quod iactabundus oraret, & de ieiunio cæterisque operibus bonis gloriaretur.

Secundum damnum huic vt plurimum annexum est, quod huiusmodi homo cæteros improbos & imperfectos comparatiue iudicat, existimando eos minimè ad eò perfectè sicut ipse operari, in cordeque suo eos paruificiando, quin etiam verbis idiplum interdum exprimendo. Hoc etiam damnum patiebatur Pharisæus; siquidem in oratione sua dicebat. *Deus Gratiarum tibi ago, quia non sum sicut cæteri hominum, raptores, iniusti, adulteri, velut etiam hic publicanus: Ieiunabo bis in sabba: &c.* Atque ita vno solo actu, vtumque hoc damnum incurrebat, seipsum magnificiando, cæteros verò despiciendo sicut hodie faciunt multi, qui dicunt: non sum ego sicut ille talis, nec committo hoc vel istud sicut iste, vel ille. Imo plurimi istorum deteriores adhuc Pharisæo sunt: ille enim spreuit quidem cæteros, & personam etiam in parteculari designauit, dicens. *Velut etiam hic pu-*

blicanus: ac isti minimè his contenti, iracundia insuper exardescunt, inuidiaque ac liuore dum alios laudibus afferri audiunt, vel illos plus seipso agere, aut posse conspiciunt, tabescunt.

Tertium detrimentum est, quod cum ipsi in operationibus suis gustum solummodo & consolationem suam præ oculis habeant; communiter nequaquam eas aggrediuntur, nisi inde aliquid delectationis laudisque expectent, vnde sicut ait Christus. *Omnia vero opera sua faciunt vt videantur ab hominibus: nec propter solum Deum operantur.*

Quartum detrimentum ex isto sequitur, estque quod operum bonorum, quæ faciunt præmium, minimè in Deo sint reperiendi, siquidem illud in præsentia vita in operum suorum gaudijs vel consolatione, vel honoris emolumento, cæterisque id genus inuenire voluerint, qua in re (vt Saluator noster ait) *Amen dico vobis, receperunt mercedem suam.* Hocque modo cum solo operum labore pudè facti præmioque priuati remanebunt. Tanta autem est, quantum ad hoc detrimentum spectat, filiorum hominum calamitas, vt arbitrer maiorem operum, quæ in publico fiunt partem vel esse vitiosam, vel nullius valoris, vel coram Deo mancam & imperfectam: idque propterea quia non sunt ab istis commodis & respectibus humanis liberi & abalienati. Nam quodnam aliud obsecro iudicium ferri potest de operibus, ac monumentis seu memorijs nonnullis, quæ alii faciunt & institunt, dum illa nisi honoribus, respectibus humanis, vitæque vanitatibus inuoluantur, & veluti vestiuntur, exequi renuunt nomè, genus vel dominia sua æternitati hoc modo consecrando, templis insuper factis stemmata, insigniaque sua insculpendo; quasi seipso vellet ibi imaginis loco collocare, vbi

B.
Iohannis
Cruce

Opera
Mystica
NVI
124

vniversi genua flectunt: quibus in operibus, de aliquibus affirmari potest, pluris eos seipso facere, Deo ipso. Verum prætermisisti istis, qui ex deterioribus sunt: quot reperitur, qui pluribus modis hoc operum suorum detrimentum & iacturam patiuntur. Quorum nonnulli volunt ea laudibus celebrari, nonnulli illorum gratitudinem pro ijs exigunt, alij illa reserent, gratumque illis est, vt ea talis & talis sciat, imo etiam orbis vniversus, interdum etiam Eleemosynam, vel si quid aliud agunt, per alias personas fieri volunt; vt diuulgetur magis: alij denique vtrumque cupiunt. Quod nihil aliud est,

Matt. 6.2. Saluatorem nostro in Euangelio) homines vani faciunt, qui etiam propterea nullum à Deo operum suorum præmium sunt habituri.

Opera bona non hominibus sunt acta, sed sibi etiam ipsi celebrare debet spiritus.

Quam obrem vt hoc damnum euadant, debent huiusmodi homines opus suum celare, vt soli Deo notum sit, neque illud à quoquam magni fieri velint. Nec tantummodo alijs illud abscondere debent, sed etiam sibi ipsi, hoc est, vt nec ipsi sibi in eo complacere, alicuius illud valoris æstimando, aut delectationem ex eo eliciendo, cupiant. Hoc modo spirituali sensu accipiendum est illud, quod

Matt. 6.3. Dominus noster ait. *Nesciat sinistra tua, quid faciat dextera tua.* Quod perinde est ac dicere: ne temporali carneoque intuitu magni pendas opus, quod spiritualiter agis. Atque hac ratione vniversa voluntatis vis vnitur & colligitur in Deum, & opus coram eo efficitur proficuum: si enim secus fecerit, non solum illius (vt dixi) iacturam faciet, sed etiam multoties ob iactantiam suam & vanitatem interiorem, non mediocriter DEVM offendet. Ad hoc enim propositum illa Iobi sententia intelligenda est: *Si lætatum est*

in abscondito cor meum, & osculatus sum manum meam ore meo, quæ est iniquitas maxima. Hoc quippe loco, per manum, opus intelligit, per os autem voluntatem, quæ sibi in eo complacet. Et quoniam complacentia hæc in seipso est (vt diximus) ideo ait Iob. Si lætatum est in abscondito cor meum: quod est iniquitas grandis, & contra Deum negatio, vt ibidem etiam subiungit. Sibi ipsi enim opus illud, cuius est omne opus bonum, denegare: quemadmodum fecit Lucifer, qui in seipso sibi complacuit, denegando Deo quod ipsius erat, illudque sibi ipsi usurpando.

Quintum huiusmodi hominum detrimentum est, quod in via perfectionis non progrediuntur. Cum enim delectationi ac consolationi in operando inhæreant, statim ac in operibus exercitijsque suis consolationem & suauitatem non reperiunt (quod ordinariè fit, quando eos Deus ad vltiora promouere vult, duriori illos pane, qui perfectorum est cibando, ac infantium lac auferendo, virium insuper eorum experimentum faciendo, & tenerum mollemque appetitum repurgando, vt cibum grandium valeant degustare) ipsi vt plurimum despondent animum, perseverantiamque amittunt, eò quod dictam in suis operibus consolationem minime reperiunt. Qua de re spiritualiter intelligitur illud, quod Sapientis ait. *Musca morientes, perdunt suauitatem vnquenti.* Quando enim cuiusdam istorum aliqua se se offert mortificatio, operibus suis bonis moriuntur, illaque intermittunt, ac perseverantiam iacturam faciunt, in qua suauitas spiritus & interna consolatio consistit.

Sextum istorum damnus est, quod vt plurimum decipiuntur, dum arbitrantur, damnum melio-

melliores res operaque esse illa, in quibus ipsi delectationem percipiunt ijs, in quibus eam minime experiuntur, ac laudibus euehant, & magni ista faciunt, illa verò improbant & vilipendunt, cum tamen aliter se res habeant; commuiter enim opera illa, in quibus homo magis amorem suum proprium mortificat (maximè quando necdum in perfectionis via profecit) Deo magis accepta sunt, & apud eum ob sui ipsius abnegationem, quam in eis exercet homo, magis pretiosa, quam ea, in quibus consolationem suam reperit: in his enim facillimè seipsum querere, & intendere potest. Atque ad hoc propositi- tam, de huiusmodi loquitur Michas. *Malum manuum suarum, dicunt bonum: hoc est, illud, quod in eorum operibus malum est, dicunt ipsi bonum esse: quod inde eis pro- uenit, quia solatium suum & gaudium in operibus proprijs, non vero in soli Deo placendo constituerunt. Iam verò quan- tum sibi iuris damnum istud tam in spiri- tualibus, quam etiam in communi homi- num vulgo vsurpet, prolixum esset referre. Vix enim reperietur vnus, qui ad benè o- perandum solius Dei intuitu, absque ali- cuius consolationis, vel delectationis, aut alterius respectus adminiculis, moueatur.*

Septimum denique damnum est, quod in quantum homo vanum gaudium in o- peribus moralibus non extinguit, accipi- endi consilij ac rationalis doctrinæ cir- ca opera bona quæ acturus est, magis in- capax redditur. Habitus enim ille debili- tatis, quem in operando cum proprietate & inhaesione vani gaudij contraxit, illum ita ligat, vt aut alienum consilium melius esse non iudicet, aut etiam si melius iudi- cauerit, illud sequi recuset, eo quod ad il- lud exequendum animus desit. Huiusmo- di etiam homines plurimum in charitate Dei & proximi remissi sunt. Amor quip-

pe proprius; quo in opera sua feruntur, frige facit in eis charitatem.

CAPVT XXVIII.

De vtilitatibus, quæ proueniunt Anima ex gau- dij seu delectationis à moralibus bonis se- paratione.

Ingentia plane sunt commoda, quæ in ^{Qui dele- ctationem moralium bonorum re- pudiat, à multis da- monis ten- tationibus liber euadit.} animam ex eo resultant, quod volunta- tis suæ gaudium huic bonorum generi vanè applicare nolit. Inprimis enim à pluri- um tentationum fallaciarumque dæmo- nis ruina immunis est: quæ in gaudio & delectatione huiusmodi operum bono- rum latent, sicut ex eo, quod in libro Iob dicitur intelligere possumus, *Sub umbra dormit in secreto calami, & in locu humentibus Quæ de diabolo dicta sunt; eò quod in humiditate gaudij delectationisque & in arundinis vacuitate (operis videlicet vani) seducit animam. Neque mirum est, gaudio isto secretè à dæmone decipi: nam etiam absque ipsius suggestione ipsum vanum gaudium deceptio est, maximè verò quando istorum operum aliqua iac- tantia in corde latet: quemadmodum ^{Hier. 49.} rem hanc rectè expressit Ieremias, di- ^{16.} cens. *Arrogantia tua decepsit te, & super- bia cordis tui. Quæ enim oblecto maior de- ceptio reperiri potest ipsa iactantia? à quâ deceptione libera fit anima se ipsam ab isto gaudio repurgando.**

Secunda vtilitas est, quod huiusmodi ^{Operatiõ perfectiora facit, si hac gaudij re- spuat.} homo ordinatiora perfectiora que facit o- pera, cui rei si passio gaudij & delectatio- nis in operibus prædominetur, nullus patet locus: hac quippe gaudij passione in- terueniente, irascibilis, concupiscibilisque portio, tantum sumunt incrementi, adeo- que prævalent, vt ponderi rationis nullum

X. 3. relin-

B.
mannis
Cruce

Opera
Lystica

NVI

124